

Medføttelse for Rytteriets Vedkommende af to Maanedes; da Mandflabet vil komme til at ligge til fortsat Tjeneste, vil der desuagtet formentlig blive tilstrækkelig Tid til Uddannelsen.

Et Medlem af Flertallet (Bernitsen) har ved et Endringsforslag til § 9 gjort et Forsøg paa ved en Bestemmelse i Hærløven at støtte den frivillige Dvælse i Skydning, da Skydesvælsker i og for sig formentlig fuldt saa vel egne sig til at drives i private Kredse som under militær Kommando. En Følge af det stillede Forslag vilde være, at Mandflabet til Fodfolket ikke indkaldtes før 1ste Mai og hjemmitteredes 1ste November, hvilket vilde passe godt med de halvårlige Skiftetider. Flertallets øvrige Medlemmer maa i hvert Fald finde det ønskeligt, at dette Spørgsmaal underkastes en nærmere Drøftelse.

I den ny § 11 foreslaar Flertallet som Hovedregel for samtlige Baaben og Afdelinger, at de fortsatte Dvælsker foretages med de uddannede Rekrutter i Forbindelse med næstsidste Aargangs Mandflab. Derved vil f. Ex. for Fodfolkets Vedkommende Mandflabet blive til Tjeneste det første Aar i 6 Maanedes, og derefter kun kunne indkalbes en Gang i Fredstid to Aar efter. Naar Krigsstyrken sammensættes af 4 Aargange, vil man herved have opnaaet, at ingen Mand, som indkalbes ved en Krigs Udbrud, vil have savnet Dvælse i to Aar. Man ledes desuden til dette Forslag ved Befolkningens stærke Ønske om at fritages for de oftere gjentagne Indkaldelser, der i saa høi Grad gribe forstyrrende ind i det private Erhverv. Ved Siden af denne Hovedregel har man ikke optaget nærmere Bestemmelser om Ordningen af disse Dvælsker, hvorom Krigsbestyrelsen maa være opfordret til at stille yderligere Forslag, dersom den anførte Hovedregel vedtages.

Flertallet er ikke blind for de Ulemper, der flyde af at lade Rekrutterne deltage i de større Dvælsker; men dette vil ogsaa være Tilfældet efter Krigsministerens Forslag, medens det for Flertallets Vedkommende er en nødvendig Følge af, at samtlige Liniebatailloner komme til at uddanne Rekrutter hvert Aar, en Ordning, der efter Flertallets Mening i alle andre Henseender har aldeles overveieende Fordele.

Desom man fortrinnsvis lægger Bægten paa at kunne have Dvælsker med fuld Krigsstyrke, maatte altsaa to og to Afdelingers Mandflab sammenlægges for at tilveiebringe det fornødne Antal, saaledes som det nu tilbels sker ved Sammenføjningen af Leirbatterierne. Flertallet kan dog ikke anbefale en saadan Fremgangsmaade, men antager, at man hellere maa lade Dvælskerne foregaa ved alle Afdelinger med halv Styrke end at skabe sammenblandede Afdelinger, der ikke som saadanne ville blive anvendte i Krig. Da de større Dvælsker væsent-

ligt har Betydning for Befalingsmændene og navnlig de Overordnede blandt disse, maa man fortrinnsvis lægge Bægten paa, at alle Afdelinger deltage i Dvælskerne, selv om de ikke kunne optræde med fuld Styrke. Forøvrigt har man tænkt sig, at disse Dvælsker vilde foregaa i to Afdelinger saaledes, at de første 14 Dage anvendes til Enkeltmands- og Kompagnivælsker, de sidste 14 Dage til Dvælsker i videre Omfang. Hvad disse sidste angaar, har man tænkt sig, at de kunde foregaa enten hvert andet Aar med samtlige Afdelinger, eller hvert Aar med en Division ad Gangen paa Kantonnementsfod under Forhold, der saa meget som muligt nærmede sig dem, man i Virkeligheden kan vente i en Krig. Med Hensyn til Opgivelsen af Leirvælskerne skal man henvise til Betænkningen fra 1873.

Til § 11 har man stillet forskellige Endringsforslag, der gaa ud paa ganske at opgive Garnisonstjenesten for Fodfolkets, og indskrænke den saavidt muligt for de andre Baabens Vedkommende. Den Vinterstyrke, som man for de særlige Baaben har bragt i Forslag, er imidlertid ikke — og kan efter Omstændighederne ikke være — bygget paa en indtrængende Undersøgelse af disse Tjenestegrenes Behov; Tallene ville derfor kunne modificeres efter nyere Forhandling med Krigsbestyrelsen, naar denne i det Hele maatte ville gaa ind paa at indskrænke Vintertjenesten i det Væsentlige til det Minimum, der er nødvendigt for Tilfyn med og Varetagelsen af Heste og Materiel m. m.

Naar man saaledes har troet at burde opgive al den Vintertjeneste, der ikke ligeså udføres for særlige Tjenestegrenes Vedkommende, saa maa det erkendes, at man heller ikke konsekvent kan bevare egentlig Garnisonstjeneste for Livgardens Vedkommende. Medens man derfor har foreslaaet at forandre de nuværende Gardebatailloner til tilsvarende almindelige Fodfolksbatailloner, saa har man tilraadet at lade Livgardens nuværende Bagtjeneste udføre af et særligt Gardetorps, der tilveiebringes ved Hvervning blandt det ved Fodfolksafdelingerne uddannede Mandflab. Om man end tror, at en Styrke af 100 Mand vilde være tilstrækkelig til at udføre de nu brugelige kongelige Bagter, har man dog ikke troet at burde formindske den Styrke, som nu haves til fortsat Tjeneste ved Gården, skjøndt denne herefter intet andet vilde have at varetage end Bagterne. Det ny Gardetorps foreslaas rigeligt udrustet med høiere og lavere faste Befalingsmænd saavel som med et betydeligt Musikkorps. De øvrige Bagter i Kjøbenhavn maatte enten indtages eller overlades til Politiet, medens enkelte Bagter fremdeles maatte paahvile de særlige Baaben for Materiellets Skyld.

Enkelte Medlemmer af Flertallet have næret nogen Betænkelse ved den foreslaaede Ordning